

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

87
2001
Únor

Přehled akcí kmene

Březnová výprava9.-11.3.2001
Večerní posezení s LLM.....17.3.2001
Výlet-požerky, otisky.....18.3.2001
Úklid v Moravském krasu.....31.3.2001
Jarní sněm kmene.....6.-8.4.2001

Obsah

Peněženky,pam.lístky2
Dlouhá cesta,sněm.....3
Hledání tábořiště I.....4
Nech brouka žít.....6
Hledání tábořiště II.....7
Pocty,činy, mistrovství.....8

Ještě o výrobě peněženek

Starý Vlk

V minulém čísle Vlčovníku byl otištěn článku s návodem na výrobu peněženek z kůže. Dnes je na mě, abych ocenil práci Trtě, Zuzky, Bětky, Lucky, Blondáka a Kuby s Lídou. Jejich první práce s kůží, šidlem a hrubou jehlou se zdařila. A co víc, Kuba a Bětko peněženky skutečně, jak je mi známo, používají a peněženky drží pohromadě!

Časem, až na dalších výrobcích vaše prsty zesílí a stehy získají dokonalou pravidelnost, přinesu větší kůže a vy si vyrobíte třeba takové brašny, jak má Pavel S. nebo já.

Pamětní lístky

Starý Vlk

A máme únor. Dokonce se už blíží ke svému závěru. Možná už teď se rozhodne o prvním z vás, který dorazí do cíle našeho velkého Člověče nezlob se a v domečku pak najde mokasíny. Nejde ale o celkového vítěze. Úspěchem je přece každý barevný lístek a konec konců mít sérii čtyř lístků za celý školní rok je přece skvělý úspěch. Obrázky se totiž neopakují. Připomínám, že pamětní lístek získá každý, kdo „zaboduje“. Pět nejlepších získá žlutý, dalších pět zelený a všichni ostatní bílý.

V září a říjnu se žlutilo Kubovi, Luce, Janičce, Drápkovi a Zuzce. V listopadu a prosinci mezi pěti nejlepšími patřili Zuzka, Bětko, Kuba, Trťa a Lucka.

Dlouhá cesta

Starý Vlk

Na mapě se věc zdála jasná. Lesy, údolí s loukou a potokem, bokem od lidí a cest. Ideální místo pro tábořiště. Dvě taková místa jsme si vyhlédli u Jaroměřic a Uhřic, pár kilometrů severně od Kořence.

Drápek si vyhrnula rukávy (nejspíš i nohavice až po kolena) a vrhla se do zařizování spojů, ubytování i do rozesílání výsledků jejího snažení. Škoda, že hromada starších členů kmene je dosud rozmrzelá díky skvělé „pravdomluvnosti“ p.P a výpravy se neúčastnila. Jejich škoda. Možná by se stejně nadšeně zúčastnili „dekomlatu“, „plechkuželek“, sedavé kopané a spousty jiných alotrii, kterým propadli účastníci výpravy.

Zimní sněm Vlků

Starý Vlk

Konal se v zasedací místnosti na Obecním úřadě v Uhřicích podle všech platných regulí a dospěl k závěrům:

- do kmene byli přijati tito noví členové: Kuba, Lucka, Janička, Zuzka (všichni Jelení Hora), dále Trťa (Severní Georgie) a stráže Jana Š. a Michal
- je třeba sehnat na léto nové tábořiště, nevěříme aktivitám paní P.!
- staří Vlci vyhlásili soutěž o deky Hudson's Bay
 1. kdo se nejdřív nechá odpasovat na Velkého Sagamora
 2. kdo při letním táboření získá nejvíc orlích per
- sněm vzal na vědomí a schválil práci Totoglešky, který koupil (zachránil) nové týpí
- nadále platí, že kdo přivede nového člena do kmene, nemusí platit ligové poplatky (jak je uvedeno v minulém Vlčovníku)

Hledání nového tábořiště I

(26.1.-28.1.2001)

Drápek

O víkendu 26.-28.1. se konala víkendová výprava do Uhřic. Na výpravu jsme odjížděli s tím, že musíme stihnout následující:

1. prozkoumat okolí Šubířovského potoka a pokusit se na něm najít vhodnou louku pro vlčí tábořiště

2. uspořádat Zimní sněm kmene.

Sraz byl na Zvonařce, kde se nakonec sešlo 10 dětí (Lída, Blond'ák, Běťka, Kuba, Janička, Lucka, Zuzka, Michal, Terežka a Trť'a) a 4 dospělí (Nancy, Pavel, Vlk a já).

Uhřice je vesnice na severním okraji blanenského okresu, poblíž měst Velké Opatovice a Jevíčko. Spali jsme na místním Obecním úřadě v prostorném a pěkně vyhřátém sále.

V tom, co zbylo z pátečního večera po zabydlování, vybalování a večeření, se hrály vlkohry.

V sobotu nás čekal celodenní pochod, při kterém jsme hledali nové tábořiště. Zatímco v Brně nebylo po sněhu ani památky, místní lesy měly sněhu požehnaně, takže jsme si putování zpestřili několika sněhovými přestřelkami (v neděli jsme pak sníh vyměnili za šišky).

Bohužel v cíli našeho putování nás čekalo nemilé překvapení. Okolí Šubířovského potoka bylo sice nádherné a velmi vhodné pro tábořiště, ale ke stejnému závěru došel i někdo jiný před mnoha lety, pozemek koupil, ohradil a prohlásil za soukromý. Z místních ústních zdrojů jsme se pak dodatečně dozvěděli, že je to „hrabčící honitba“. Takže nic. Výlet to byl ale moc pěkný.

Když jsme se vrátili, nastalo hromadné sušení, odpočívání a krmení divé zvěře. Po té se uskutečnil velkolepý turnaj v boji s dekou se zavázanýma očima. To už ale za námi z Brna dorazili další tři dospělé posily. Po urputném klání na život a na smrt, muž proti muži, Janička proti Martinovi S.(vítězí Janička!), byla večeře pro vítěze i poražené a nastala příprava na sněm.

Sněmoviště se Vlčkovi podařilo udělat důstojné a prostorné a i vlastní sněm byl velmi povedený. Škoda jen, že na něm chyběl náčelník. Některé novější děti, které chodí na schůzky už půl roku, by ho rády aspoň jednou viděli. Takže Brčomile věz, že Jarní sněm kmene Vlků proběhne s největší pravděpodobností v sobotu 7.4.2001 ve Skleném nad Oslavou.

Ale teď zpátky k výpravě do Uhřic. V neděli dostal Trťa -Aligátor za úkol dovést kmen k rybníku Lipina, který byl asi 1 km za dědinou. S několikakilometrovou oklikou přes okolní stráně se mu to nakonec povedlo. Poté, co jsme si prohlédli i okolní louky (které byly moc mokré, takže se nám pro táboření taky nelíbily), nás Trťa měl dovést do nedalekých Cetkovic. Místo toho si to ale namířil přímo k nejbližšímu stohu!!!! Při pomýšlení, že si nedávno chtěl vzít s sebou při hře „jel strýček na výlet.....“ kanistr benzínu a sirky, mě opravdu zatrnulo! Ale nakonec to srovnal správným směrem.

Do Brna jsme tak dorazili v pořádku a včas.

Ke sněmu neodmyslitelně patří i spousta krásných písní

Nech brouka žít aneb jak jsme se s Nancy zase neutopili

(11.2.2001)

Drápek

V neděli 11.2.2001 proběhla v Brně jednodenní akce pro děti i dospělé. V 10,00h jsme se srazili na České v počtu 8 dětí a 3 dospělí. Prvním bodem našeho programu měla být prohlídka Moravského zemského muzea.

Během přesunu k muzeu však asi došlo ke zpětnému chodu času, neboť nám byly prodány vstupenky pro 10 dětí a jeden dospělý doprovod, z čehož vyplývá, že Hračka a já (ve svých téměř 30 letech) jsme byly považovány za děti (nebo že by to desáté dítě byl Vlk?!?!?)

Na výstavě jsme nejdříve shlédli dokument o životě a díle Josefa Lady a pak jsme zasedli do výtvarné dílny, kde si děti vyrobily ozdobné stojánky na stůl s Ladovými motivy.

Po prohlídce obrázků se nám podařilo na několik pokusů sjet výtahem dolů, na výstavu brouků. K vidění bylo hned několik broukotypů: brouk živý, brouk preparovaný, brouk zvětšený, brouk kreslený, brouk plyšový, brouk loutkový,...Prostě všude samej brouk. Nejmladší děti a mě asi nejvíce zaujal svým odporným zjevem brouk živý-šváb australský.

Z muzea jsme jeli šalinkou devítkou na Lesnou, kde jsme na školním hřišti poobědvali a zahráli si fotbal. Při tomto klání byl Jožkou Š. vynalezen nový způsob přepravy míče, tzv. klokan-open. Ale i přes tento výkon se Jožkovu družstvu nepodařilo zvítězit nad sestavou Vlk+holčičky(Janička, Zuzka, Lucka, Michal a Hračka).

Odpoledním programem bylo plavání na bazéně TJ Tesla. Zde už na nás čekaly Nancy a Jana Š. Ve vodě jsme si zahráli házenou a tak tak jsme stihli sraz s rodiči, abychom jim předali zpět jejich ratolesti.

Hledání nového tábořiště II

(16.-18.2.2001)

Drápek

Protože bez tábořiště být nemůžeme a na to na Kořenci se nám nastěhovali jiní, pokračujeme nadále v hledání nového místa.

O víkendu 16.-18.2.2001 jsme využili pozvání Jany Š. na prohlídku tábořišť v údolí řeky Luhy, která pramení mezi Suchým a Protivanovem a protéká Sloupem.

Do Sloupu dorazila naše průzkumná četa ve složení Jana Š., Pípě, Pavel a Medvídě v pátek navečer. Poté, co Pípě svými uměleckými výkony v místním pohostinství předčil i Martina Maxu (dle slov místních obyvatel), se všichni „odebrali“ do hajan do nedalekého seníku. Ráno ale museli zase zpět do Sloupu, protože v 10,00h dojeli od Brna „novináři“ (já s foťákem, pozn. red.).

Údolí řeky Luhy je malebné. Prostorné louky lemované zalesněnými kopci, ale občas i nějakou tou skálou, tůňky v terénních ohybech, bublající říčka, prostě nádhera. Nám se podařilo projít přibližně prvních 6km na sever od Sloupu.

Na tomto úseku jsem však k mému zklamání napočítala 6 kuchyní a mnoho jiných udržovaných táborových staveb, přičemž na prvních třech kilometrech od Sloupu z toho nebylo nic. Bohužel tam taky byly po stromech neuklizený fáborky od hry o poklad a jedna nezasypaná odpadovka blízko potoka, jejíž obsah již vzalo jamí tání sebou do potoka.

Můj celkový dojem byl vlastně velmi podobný tomu ze Šubířovského potoka. Skvělý místo, jenže na to přišlo moc lidí a daleko dříve před námi. Ale to je pouze můj názor.

Fotografickou dokumentaci z místa mám u sebe a byla bych velice ráda, aby si ji prohlédlo co nejvíce z vás a řeklo svůj názor, protože možnost využívat některého ze stávajících míst s někým „na půl“ tu je.

Pocty

Poctami obecně rozumíme udělená orlí pera (za činy a velké činy), Mistrovství a stupně. Plnění činů, velkých činů a Mistrovství je základním pilířem woodcrafterské činnosti.

Pocty Ligy lesní moudrosti představují měřítko, nikoliv soutěž. To znamená, že například neudělíme orlí pero tomu, kdo vyhrál závod v běhu, ale udělíme je všem, kteří dokáží uběhnout určitou vzdálenost v daném čase. Nevyznáváme pokoreni druhého, věříme v povznesení sebe. Pocty nejsou odměnou za vykonané činy, ale uznáním těchto činů.

Člověk nachází ve svých činech vnitřní uspokojení, ale potřebuje i spravedlivé uznání. Podstatou získávání a „hromadění“ poct není tedy ozdobení šerpy hezkými malými pery, ale další získávání a rozšiřování znalostí každého woodcraftera.

Činy

Rozeznáváme dva druhy činů:

Čin je prostý výkon, za který se uděluje orlí pero. Má to být skutečně velmi dobrý výkon v daném oboru. Odznakem za splnění činu je orlí pero. (na obrázku vidíme oba běžné způsoby značení orlích per na woodcrafterské šerpě).

Velký čin je podstatně náročnější výkon ve stejném oboru jako čin. Ten, kdo jej dokáže, je oceněn vyšší třídou, přičemž zde nejde o honbu za rekordy. Odznakem za splnění Velkého činu je velké orlí pero.

Velké orlí pero je symbolizováno perem se žlutým svazečkem nebo korálkem na špičce.

Mistrovství

Mistrovství lesní moudrosti se uděluje jako důkaz všestranné dovednosti a hlubokých znalostí v daném oboru. Ten, komu bylo uděleno Mistrovství v určité oblasti, je považován za odborníka, u něhož je možno plnit činy z příslušné skupiny.

Mistrovství jsou uvedena ve druhém dílu Svitku březové kůry. K přiznání Mistrovství není podmínkou získání titulů, kmeny si však mohou stanovit tyto podmínky jako povinné.